

РЕШЕНИЕ

№ 335

гр. Пловдив, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева Атанасова
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева
като разгледа докладваното от Пламен П. Чакалов Въззивно гражданско дело
№ 20235300503380 по описа за 2023 година

Обжалвано е решение № 4283/27.10.23г. на Пловдивския районен, съд, IX^{-ти} гр. с. постановено по гр. д. №15108/22г., с което се отхвърля молбата на К. М. Г., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Н. Л. М., ЕГН *****, с адрес ***, против М. И. Г., ЕГН *****, с адрес ***, с която е поискано издаване на заповед за защита чрез прилагане на мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗЗДН.

Жалбоподателят на К. М. Г., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Н. Л. М., ЕГН ***** моли съда да отмени обжалваното решение и постанови друго, с което да наложи мерки по чл. 5, ал.1, т.1, т. 3 за срок от 18 месеца.

Въззиваемата страна М. И. Г., ЕГН ***** счита жалбата за неоснователна и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Предвид доказателствата съдът установи следното:

На 22.10.22г. Н. Л. М. в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетната си дъщеря Н. Л. М., родена на 22.04.2016г. подава молба за защита от домашно насилие, в която сочи, че на 08.10.2022 г. - 09.10.2022г., по време на определения решим на лични отношения с дъщеря си бащата предприел действия по

вземане на проби за медицинско изследване на детето като й бъркал „*****“, от което детето изпитало болка и се уплашило. Това действие е описано и в декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН.

За установяване на обстоятелството дали е налице осъществен акт на домашно насилие са изслушани показанията на двама свидетели и е прието заключение на съдебно-психологична експертиза.

В отговора на молбата за защита от домашна насиле, както и в обясненията си, дадени по реда на чл. 176 ГПК М. Г. заявява, че е водил детето в Лаборатория „Писанец“ в ТЦ „Гранд“, без да уточнява конкретно дата и там е взета анална проба на детето, като са му казали, че може да вземе вагинална натривка и да я предаде за изследване. Не оспорва, че е взел вагинална проба от детето.

От показанията на свидетеля Г. Х. П., който живее във фактическо съпружеско съжителство с молителката Н. М., се установява, че на осми и девети октомври К. е била при баща си във връзка с постановени привременни мерки, като на девети октомври детето било предадено на майка му. Вечерта преди да си легнат свидетелят чул как К. разказва нещо на майка си с много тъжен глас и е била пред разплакване. Детето обяснило, че няколко часа преди това баща ѝ с два дълги тампона ѝ бъркал в „*****“. Споделила, че много се е уплашила, опитала се да избяга, но М. я хванал силно, дори я стиснал за корема. Заболяло я, молила баща си да спре и се разплакала, но бъркането с тампоните продължило.

Съдът обаче не кредитира тези показания, защото остават изолирани от останалия доказателствен материал, а именно заключението на съдебно психологическата експертиза, чийто изводи съответстват на показанията на другия свидетел – Г..

Свидетелката Д. Д. Г., която е съпруга на въззиваемия М. Г., установява, че в края на 2022г. при един от последните пъти, когато детето било у тях забелязала зацапване на бельото ѝ с неприятна миризма, като знаела, че е имало такъв случай и през 2020г. и открили сериозна инфекция. Това наложило незабавно да се вземат мерки, като първо се обадили на майката на М., която е медицинска сестра, след което потърсили и лекарска помощ, както и в лаборатория, за да се вземат проби на детето, за да се установи каква е инфекцията. Понеже не намерили дежурен лекар в лечебните заведения, в които звънели, отишли в лаборатория „Писанец“, където ги уведомили, че проби се взимат през делнични дни, но няма никакъв проблем да се вземе натривка от родителя, което не е свързано с дискомфорт за детето. В така създалата се ситуация бащата взел пробите, тъй като нямал избор, защото не се вижда с детето през седмицата, като свидетелката е присъствала през цялото време на вземане на пробите, като М. обяснил на детето какво трябва да се направи и К. не възразила. При вземането на пробата детето било легнало, като М. не я е държал за ръцете. Детето било

изключително спокойно и не е имало момент, в който моли баща си да спре. Вземането на натривката станали в събота, като на следващия ден К. не е коментирала с тях изследването.

Прието е и заключение на съдебно психологична експертиза с вещото лице К., която е провела срещи с детето както в присъствието на родителите, така и в тяхно отсъствие. Вещото лице установява, че при детето се наблюдава изграждане на омаловажаването на ролята на бащата от страна на майката, която ситуация се задълбочава след 08.10.2020г. и 09.10.2022г. Експертът е констатирал, че малолетната К. категорично е отказала да говори и да обсъжда нещо случило се на посочените дати, колкото и индиректно, а впоследствие директно да са ѝ отправяни въпроси. Тази нейна позиция е останала непроменена и в присъствието на бащата и в присъствието на майката, като детето казало, че това е стара история, не си я спомняла и била много отдавна. При поднесена двуцветна гумичка, наподобяваща тампона, с която е взета вагиналната натривка детето асоциирало гумичката с доброто и лошото – бялото било доброто, а сивото – лошото. Цялостната поведенческа конструкция по време на изследването не индикира за преживяно насилие от страна на бащата М. на 08.10.2022г. – 09.10.2022г. От проведената психометрична методика с малолетната К. е установено по категоричен начин отсъствие на стрес, страх и обида спрямо бащата. При срещата между бащата и детето, то се е хвърлило към него и през цялото време е стояло гушнато в баща си. Категоричния извод на експертизата е, че у детето не се установява наличие на тревожност или симптоматични индикативи или дори идеации на посттравматично преживяно събитие. Стабилитета в психоемоционалното състояние на детето, ведно с поведенческите реактиви, напълно отхвърлят възможността и вероятността детето да е било поставено в позиция на жертва. В т.6 от заключенията е посочено, че детето не преживява, нито преекспонира, нито консумира някаква травма от нейното минало.

От така събраните доказателства се налага извода, че при предаване на детето на баща му на 08.10.22г. К. е имала здравословен проблем, който е наложил вземането на вагинална проба. Доказателства за това е представения резултат от лабораторно изследване на вагинален секрет, представен на 10.10.2022 г.(л.7), който документ е издаден от Лаборатория „Писанец“ по отношение на К. Г., от който се установява наличие на положителен резултат за “E.Coli”. В случая няма значение точно каква е била инфекцията и причината за нейното възникване, както и това дали тя е безспорно доказана, защото в създалата се ситуация бащата е извършил обосновани от здравна гледна точка действия, като отговорен за здравето на детето си родител. Непредприемането на действия за подобряване на здравословното състояние на детето би било укоримо в морално отношение и необосновано от медицинска гледна точка.

Изложеното налага извода, че описаните в декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН

действия не представляват акт на домашно насилие, извършено от бащата по отношение на малолетното му дете.

Върху този извод не влияят материалите по прокурорска преписка № 11507/22г. по описа на Районна прокуратура Пловдив, защото тази преписка е приключила с отказ да се образува досъдебно производство, чийто предмет не е установяване акт на домашно насилие, а и от събраните материали такъв акт не се установява по безспорен начин.

Ето защо молбата за защита от домашно насилие не следва да се уважава.

С оглед неоснователността на подадената молба за защита от домашно насилие на основание чл. 19, ал. 2 ЗЗДН издадената заповед за незабавна защита № 188/21.10.2022г. следва да се отмени.

С оглед изложеното се налага извода, че жалбата е неоснователна и затова обжалваното решение следва да се потвърди.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 4283/27.10.23г. на Пловдивския районен, съд, IX⁻
ти гр. с. постановено по гр. д. №15108/22г.

ОТМЕНЯ издадената заповед за незабавна защита № 188/21.10.2022г. гр. д. №15108/22г. по описа на Пловдивския районен, съд, IX⁻ти гр. с., с която се М. И. Г., ЕГН *****, с адрес ***, да се въздържа от извършване на всякакъв акт на физическо и/или психическо, емоционално, вербално, икономическо и друга форма на насилие, по отношение на К. М. Г., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Н. Л. М., ЕГН *****, с адрес ***.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____